

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: ION N. CESĂRESCU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 "
3 luni	8 "
Străinătate: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni	

A P A R E

De două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA & ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

5 — Calea Rahovei — 5

Lângă Palatul Justiției

S U M A R

CODICELE LUI HAMMURABI, REGELE BABILONIEI, Traducere după traducerea d-lor Scheil, Winkler, J. Kohler și F. E. Peiser, de d-l I. Tanoviceanu (urmarea 13-a).

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ:

Casație, secția I: *M. Belu cu Ministerul Cultelor*;
Casație, secția II: *N. Neagu Milea cu Adolf Steinberg*;

JURISPRUDENȚĂ STRAINĂ:

Casație Turin: *Fundația Pia, Gurdia Ostetrica cu Branbilla*
cu o Observație de d-l D. Alexandresco;
Tabla de materie a Vol. «Execuțiunea silită a nemișcătoarelor»
de d-l N. Luca;

CODICELE LUI HAMMURABI REGELE BABILONIEI

(Urmarea 13-a) (*)

§ 275

Dacă un om închiriază (o corabie) trebuie să plătească chirie 3 Se de argint pe fie-care zi.

§ 276

Dacă închiriază un caic, trebuie să plătească pe zi $2\frac{1}{3}$ Se.

§ 277

Dacă un om închiriază o corabie de 60 gur, trebuie să plătească chirie $\frac{1}{6}$ siclu de argint pe zi.

§ 278

Dacă un om cumpără un rob sau o roabă și neîmplinindu-se încă o lună a căzut peste el boala *benu* (249), trebuie ca să fie dat înapoi vinzătorului, iar cumpărătorul va lua înapoi prețul pe care l'a plătit.

§ 279

Dacă un om cumpără un rob sau o roabă și cine-va cere prin judecată (robul), trebuie să răspundă vinzătorul la judecată (244).

§ 280

Dacă un om cumpără un rob or o roabă din țară străină de la alt om, când se întoarce în țara sa, dacă stăpînul a recunoscut robul sau roaba

(*) Vezi *Curierul Judiciar* No. 16, 17, 24, 25, 35, 39, 45, 46, 51, 54, 58 și 70 din anul curent.

(249) Scheil zice: infirmitate și pune în paranteză paralizie; Winkler pune în traducere cuvîntul asirian *benu*; Kohler și Peiser nu spun boala.

(244) Aci este vorba de o chemare în garanție; Kohler și Peiser zic: atunci vinzătorul trebuie să plătească suma primită.

lui, dacă robul or roaba sunt copii ai țării (245), trebuie să-i libereze fără bani (fără să ceară despăgubire).

§ 281

Dacă sunt (fii) ai altei țări, trebuie ca cumpărătorul să jure înaintea lui D-zeu, de banii pe care i-a plătit, stăpînul va da neguțătorului banii pe care i-a plătit și va lua înapoi robul or roaba.

§ 282

Dacă un rob zice stăpînului său: «Tu nu ești stăpînul meu», va fi judecat și dovedindu-se vinovat (246), stăpînul său îi va tăia urechile.

La această parte n'am făcut confruntarea cu Kohler și Peiser, neavînd această încheiere, importanța juridică pe care o are textul legii.

Ca încheiere Hammurabi adăogă cuvintele următoare pe care le-am tradus după Winkler, punînd în notă variantele cele mai importante din Scheil și omițînd variantele lui Kohler și Peiser, spre a nu îmulți peste măsură notele.

Prescripțiuni juridice pe care Hammurabi regele înțelepi (247) le a stabilit, a dat țării lege dreaptă (248) și a învățat-o o viață blindă (249) Hammurabi, rege apărător (250) sunt eu, nu m'am sustras oamenilor pe care mi i-a dat Bel, a căror guvernare (251) mi-a dat-o Marduk, nu am pregetat, le-am procurat un locaș liniștit (252), printre strimtori mari le-am deschis o cale (253), și am lăsat lumina să strălucească asupra lor. Cu arma puternică pe care Zumame și Istar mi-au împrumutat-o, cu pătrunderea de privire cu care Ea m-a înzestrat, cu înțelepciunea (254) pe care mi-a dat-o Marduk, am prăpădit vrăjmașii din sus și din jos (la nord și la sud); am supus pămîntul, am procurat țării bună stare, am făcut

(245) Indigeni cum traduce Scheil, adică sunt conaționali ai cumpărătorului. Kohler și Peiser traduc: «Dacă un om în țară străină, cumpără robul sau roaba altui om, și dacă întors în țara sa, stăpînul robului sau al roabei îi presintă în public ca rob sau roaba sa, dacă aceștia sunt indigeni», etc.

(246) Kohler și Peiser zic: dacă se dovedește că este robul lui.

(247) Scheil traduce: viteazul rege (roi vaillant).

(248) Același poliție sigură.

(249) Același regim fericit.

(250) Apud Scheil, Kohler și Peiser, Rege desăvirgit.

(251) A căror păstorie (Scheil).

(252) La Winkler: locașul păcii.

(253) Poate în mod figurat.

(254) Apud Scheil «cu vitejie»,

să locuiască în siguranță locuitorii caselor (clădirilor) ⁽²⁵⁵⁾, n'am suferit un turburător de pace ⁽²⁵⁶⁾. Zeii cei mari m'au ales pe mine, eu sunt păstorul salvator al căruia sceptru este drept, umbra cea bună răspîndită peste orașul meu ⁽²⁵⁷⁾, la pieptul meu ocrotesc ⁽²⁵⁸⁾ pe locuitorii țării Sumer și Acad, prin paza mea ⁽²⁵⁹⁾ i-am lăsat să se odihnească în pace, și în înțelepciunea mea i-am apărat, pentru ca puternicul să nu asuprească pe cel slab, pentru a asigura orfanii și văduvele ⁽²⁶⁰⁾. Am ridicat Babilonul capul orașelor El și Bel, în Esaggil templul ale căror fundamente sunt tari ca cerul și pământul, pentru a face dreptatea în țară, pricinile a le hotări, a vindeca rănilile ⁽²⁶¹⁾, am scris prețioasele mele cuvinte pe stela (piatra mea comemorativă) și le-am pus înaintea imaginii mele ca rege al dreptății.

Regele care predomină între Regii orașelor sunt eu; Cuvintele mele sunt bine cumpănite ⁽²⁶²⁾; înțelepciunea mea nu are pereche ⁽²⁶³⁾. După porunca lui Shamash, marele judecător al cerului și al pământului, trebuie să răsară ⁽²⁶⁴⁾ justiția pe pământ, prin cererea lui Marduk stăpînului meu să nu se împlinim distrugerea monumentului meu.

În Esaggil pe care 'l iubesc să fie de a pururea pomenit numele meu; Apăsatul care are o pricină de judecată să vină înaintea imaginii mele ca Rege al dreptății, să citească inscripțiunea, să audă cuvintele ⁽²⁶⁵⁾ mele prețioase. Inscripțiunea să i arate (să lumineze) pricina sa. Dreptul său să-l vadă (să-l afle) inima sa să devie voioasă (în cit să spună) ⁽²⁶⁶⁾, Hammurabi este un Domn ca un tată pentru supușii săi ⁽²⁶⁷⁾; el a procurat cinstire ⁽²⁶⁸⁾ cuvîntului lui Marduk, a câștigat victorie ⁽²⁶⁹⁾ lui Marduk sus și jos (la nord și la sud) a bucurat inima lui Marduk stăpînului său, a creat pentru tot-deauna buna starea a supușilor ⁽²⁷⁰⁾, a pus țara în regulă ⁽²⁷¹⁾. Cînd el a citit documentul ⁽²⁷²⁾ să se roage ⁽²⁷³⁾ înaintea lui Marduk stăpînului meu și Zarparit stăpîna mea cu inimă plină, atunci zeitățile protectoare și zeii care intră în Esaggil o să poarte ⁽²⁷⁴⁾ zilnic cugetările

⁽²⁵⁵⁾ La Scheil locuitorii colibelor (les habitants des cabanes).

⁽²⁵⁶⁾ Apud Scheil. N'am lăsat să fie un subiect de frică.

⁽²⁵⁷⁾ Apud Scheil. Al bunului și al omului rău în orașul meu sunt dirigător.

⁽²⁵⁸⁾ Apud Scheil: string.

⁽²⁵⁹⁾ Scheil zice: „prin geniul meu protector frații în pace am condus”.

⁽²⁶⁰⁾ Scheil am dat sfat orfanului și văduvei.

⁽²⁶¹⁾ Apud Scheil: pentru edificațiunea statului.

⁽²⁶²⁾ Apud Scheil: Rege practic, regele capitalei, cel prea mare sunt eu, scopurile mele sunt nobile.

⁽²⁶³⁾ Scheil. Bravura mea nu are rival.

⁽²⁶⁴⁾ Apud Scheil să strălucească.

⁽²⁶⁵⁾ Poruncile.

⁽²⁶⁶⁾ În Scheil nu e în parentesă cuvîntul zicînd.

⁽²⁶⁷⁾ Care ca un tată, se arată un adevărat părinte pentru supușii lui.

⁽²⁶⁸⁾ A adus temere de cuvîntul lui Marduk.

⁽²⁶⁹⁾ A câștigat glorie.

⁽²⁷⁰⁾ Oamenilor.

⁽²⁷¹⁾ A guvernat bine.

⁽²⁷²⁾ Să descifreze documentul.

⁽²⁷³⁾ Să preamărească.

⁽²⁷⁴⁾ În Esaggil să facă vrednice de favoare.

(dorințele) înaintea lui Marduk Domul meu și a Zarpanit stăpîna mea.

Pentru mai tîrziu de veci și tot-deauna, Regele care se află în țară ⁽²⁷⁵⁾ să păstreze cuvintele de dreptate pe care eu le am scris pe piatra mea comemorativă, să nu schimbe legea țării pe care am dat-o ⁽²⁷⁶⁾ eu, hotărîrile ce am pronunțat, să nu strice monumentul meu ⁽²⁷⁷⁾. Dacă acest principe are înțelepciune și poate să țină țara sa în ordine, atunci să observe cuvintele pe care le am scris în inscripțiune; inscripțiunea ⁽²⁷⁸⁾ să 'i arate direcțiunea, calea și legea țării, hotărîrile ce eu am luat: Pe supușii lui să 'i guverneze (după ele); să le dea dreptatea, să dea hotărîri, să isgonească din țara sa pe răi și pe criminali, supușilor săi să le procure bună stare ⁽²⁷⁹⁾.

Hammurabi, Regele dreptății, căruia Shamash i-a dăruit dreptul ⁽²⁸⁰⁾ sunt eu, cuvintele mele sunt bine cumpănite ⁽²⁸¹⁾, faptele mele nu au nimic de o potrivă cu ele ⁽²⁸²⁾; a scobori (?) pe cel înalt, a umili pe cel mîndru, a isgoni semeția ⁽²⁸³⁾. Dacă acel principe ⁽²⁸⁴⁾ ia seama la cuvintele mele ce am scris în inscripțiunea mea, dacă nu strică legiuirea mea, dacă nu înlocuiește cuvintele mele, dacă nu alterează monumentul meu, atunci Shamash să facă acelui principe Domnia ⁽²⁸⁵⁾ lungă ca a mea, Regele dreptății, supușii săi să 'i guverneze în dreptate. Dacă acel principe nu ține seamă de cuvintele mele scrise în inscripțiunea mea, dacă desprețuiește blestemele mele, dacă nu se teme de blestemul lui Dumnezeu, dacă desființează legiuirea ⁽²⁸⁶⁾ pe care am dat-o eu, dacă înlocuiește cuvintele mele ⁽²⁸⁷⁾ dacă alterează monumentul meu, stinge numele meu, scie numele său acolo ⁽²⁸⁸⁾ sau dacă din cauza acestor blesteme, însărcinează pe altul cu aceasta, acel om: fie Rege sau Domn ⁽²⁸⁹⁾, patesi sau cetățean ⁽²⁹⁰⁾ or cum s'ar numi, El marele zeu, tatăl zeilor, care a ursit Domnia mea, să 'i ia strălucirea a Regatului, să 'i sdrobească sceptrul, să 'i blesteme soarta. Bel Domnul care hotărăște soarta, a căruia poruncă nu se schimbă ⁽²⁹¹⁾, care face Regatul meu mare, să lase (să se producă) o răscălare pe care mina sa nu o potolește să sufle către

⁽²⁷⁵⁾ Acela care va fi Domn țării.

⁽²⁷⁶⁾ Pe care am codificat-o.

⁽²⁷⁷⁾ Scheil observă că fragmentul care are mează 6 linii se găsește cuvînt cu cuvînt pe o altă stea identică, ceea ce nu face să sperăm un al doilea exemplar al codicelui, sau mai bine zis o urmare a colicelui (nota 2-a p. 122).

⁽²⁷⁸⁾ Justiția țării pe care am formulat-o; legile țării pe care le am codificat.

⁽²⁷⁹⁾ Carnea locuitorilor să o delecteze (tradus textual).

⁽²⁸⁰⁾ Rectitudinea.

⁽²⁸¹⁾ Voințele mele sunt nobile.

⁽²⁸²⁾ Faptele mele fără rival.

⁽²⁸³⁾ Scheil traduce fără sens. În sus, în jos (eu sunt), o vijelie (care) în profunziuni, în înălțimi urlă.

⁽²⁸⁴⁾ Om.

⁽²⁸⁵⁾ Sceptrul

⁽²⁸⁶⁾ Dacă hotărîrea.

⁽²⁸⁷⁾ Dacă a violat sentințele mele.

⁽²⁸⁸⁾ Cu drept cuvînt Winkler observă că tocmai aceasta s'a întâmplat cu învingătorul elamit Chutruk-Nahante (nota 1, p. 41).

⁽²⁸⁹⁾ Sau senior (boiarim).

⁽²⁹⁰⁾ Personajul de mare renume.

⁽²⁹¹⁾ Al cărui cuvînt este imutabil.

locuința lui vntul? distrugerii sale⁽²⁹²⁾, să 'i dea că sorți ani de domnie de suspinuri, viața scurtă, ani de foamete, un întunec fără lumină, o moarte care să se poată vedea cu ochiul.

Cu gura sa gravă (Bel) să ordone distrugerea orașului său, răsipirea supușilor săi, perderea stăpînirii sale spre a înlătura în țară numele și cugetarea sa. Belti mama cea mare⁽²⁹³⁾ a căreia poruncă e de greutate în Ekur⁽²⁹⁴⁾, care e prielnică dorințelor mele⁽²⁹⁵⁾, să facă înaintea lui Bel cauza lui rea, la locul de judecată și hotărîre; să pună în gura lui Bel, Regele, pustiirea țării sale; nimiră supușilor săi, stingerea vieții ca apa, zeul Ea, marele principe, ale căreia ursiri⁽²⁹⁶⁾ merg înainte, cugetătorul⁽²⁹⁷⁾ zeilor, care știe toate, care face lungi zilele vieții mele să-i răpească mintea și înțelepciunea, să-l ducă în uitare, să închidă apele sale la isvoare⁽²⁹⁸⁾, să nu lase să crească în țara sa grînele pentru viața oamenilor. Shamash, marele judecător al cerului și al pămîntului, care susține toate ființele viețuitoare, Domnul care dă încredere (în viață)⁽²⁹⁹⁾, să-i distrugă regatul său, să nu îndeplinească dreptul său⁽³⁰⁰⁾, să-i astupe drumul său, să distrugă mersul trupelor sale, să-i dea în visul său semne rele⁽³⁰¹⁾ despre distrugerea fundamentului tronului său, și a ruinării țării sale. Condamnarea de către Shamash să-l ajungă îndată, sus între viețuitoari, jos în pămînt spiritului său să facă să-i lipsească apa Sin, Domnul cerului, zeul tată a cărui casă luminează între zei, să-i ia coroana⁽³⁰²⁾ și tronul și să-i impue grea vină, mari greseli⁽³⁰³⁾, care să nu se despartă de el⁽³⁰⁴⁾; zile, luni și ani din Domnia⁽³⁰⁵⁾ sa să le termine în suspine și lacrimi, să-i mărească sarcina⁽³⁰⁶⁾ Domniei sale, să-i destine ca soartă, o viață care să semene morții⁽³⁰⁷⁾. Adad, zeul fertilității, Domnul⁽³⁰⁸⁾ cerului și al pămîntului, ajutorul meu să-i oprască ploaia din cer, apa din isvoare, să-i distrugă țara în foamete și lipsă, să se minie tare pe orașul său, să transforme țara sa în movile de potop⁽³⁰⁹⁾.

Zamalmal marele rășboinic, primul fiu al lui Ekur⁽³¹⁰⁾, care merge la dreapta mea, să-'i fringă

(292) Să se întindă asupra tronului său anatema ruinei sale.

(293) Mama augustă.

(294) Este preponderentă în Ekur.

(295) Care este propice scopurilor mele.

(296) Hotărîre.

(297) Trimisul zeilor.

(298) Să închidă izvorul apelor sale.

(299) Guvernează.

(300) Poate că voește să zică: să nu-i întărească judecata (Nota

I. Tan.) Scheil traduce: hotărîrea sa să nu o judece.

(301) În oraculul său să pună o ursită funestă.

(302) Tiara.

(303) Și grea ispășire.

(304) De corpul lui.

(305) Zilele fie-carei lună, anii guvernului său.

(306) Grija.

(307) Să i se ursească o viață care să fie în luptă cu moartea.

(308) Scheil nu traduce cuvîntul asirian *gugal*.

(309) Să transforme țara sa în *tell* (asirian *ti*) bătută de vînt. Winkler, nota 1, p. 42, spune: «Așa se numesc Tels (grămezile de ruine) sub care se află îngropate orașele. Ele sunt considerate ca provenind de la potop.

(310) Al templului lui Ekur.

pe cîmpul de răsboi⁽³¹¹⁾ arma sa, să-i schimbe ziua în noapte, să lase pe inimicul său să triumfe asupra-i. Istar, Doamna rășboiului și a luptei, care desleagă armele mele, bunul meu geniū protector care iubește oblăduirea mea, cu inima supărată și în marea ei urgie să blesteme regatul lui, mila ei⁽³¹²⁾ să le prefacă în rău⁽³¹³⁾. Să fărîme arma sa la locul rășboiului și al luptei.

Să-i aducă⁽³¹⁴⁾ lipsă de ordine și răscoală, să-i doboare luptătorii săi, singele lor să-l bea pămîntul, să arunce pe cîmp grămezile de cadavre ale trupelor sale; să-i dea o viață de care nimeni să se înduioșeze⁽³¹⁵⁾; să-l dea în mina vrăjmașilor săi, să-l aducă prins în țara vrăjmașilor săi.

Ner-uru-gal puternicul printre zei a cărui luptă e irezistibilă⁽³¹⁶⁾, care 'mî dă victorie, în marea sa putere să ardă pe supușii săi ca pe o trestie plăpîndă⁽³¹⁷⁾, cu arma sa puternică să-i tae mădulele, să-l fărîme ca pe un chip de lut. Niu-tu, augusta stăpîna a țărilor, muma născătoare⁽³¹⁸⁾ să nu-i dea fiu, să nu-i dea nume printre oameni, să nu-i facă moștenitori⁽³¹⁹⁾. Niu-Karrak, fiica lui Anu, care 'mî dă mie har să-i dea peste membrele sale în Ekur boală grea, friguri rele⁽³²⁰⁾, răni grele, ce nu se vindecă a căror natură nu o cunoaște doftorul, pe care nu le poate trata cu pansament, care ca mușcătura morții să nu poată fi înlăturată, pînă cînd 'i va distruge viața⁽³²¹⁾. Să se vaite de puterea sa de viață⁽³²²⁾.

Zei cei mari ai cerului și ai pămîntului Anunaki-i în totalitatea lor să arunce blestem și nenorocire peste conturul templului, zidurile acestui Eba-bbara Domnia sa, țara sa, luptătorii săi, supușii săi și frupele sale⁽³²³⁾. Bel cu puternic blestem neschimbător⁽³²⁴⁾ din gura sa să-l blesteme și să-l ajungă îndată.

(Va urma)

I. Tanoviceanu

(311) În Scheil se poate înțelege și «care merge la dreapta mea pe cîmpul de răsboi» și «să-i fringă arma sa pe cîmpul de răsboi».

(312) Favorile ei.

(313) Apud Scheil de două ori să o prefacă (*qu'elle convertisse*).

(314) Să-i ursească.

(315) Insuși să nu poată procura un mormînt soldașilor săi. După aceste cuvinte Winkler zice (în nota 2, p. 42). «Compară acest blestem cu soarta regilor iusuși, cum o exprimă adese-ori inscripțiunile asiriane.

(316) Luptătorul fără scamă.

(317) Ca un foc puternic de trestie să ardă pe locuitorii săi.

(318) Creatrice.

(319) Pe pămîntul supușilor săi, să nu producă o progenitură omenească (să dea stirpiciunea în supușii lui).

(320) O pesta rea.

(322) Pînă cînd i va lua sufletul.

(321) Să se locească asupra (perderii) vigoarei sale.

(323) Și blestemul să se prindă.

(324) Bel cu cuvîntul său irevocabil.

Rogăm stăruitor pe abonații rămași în întîrziere cu plata abonamentelor, să trimită sumele datorate prin mandat postal, direct la administrația ziarului *Curierul Judiciar*, București, sau să plătească la prezentare numai în mina incasatorilor: L. Rivoanu, pentru provincie, și I. St. Tudoroiu, pentru capitală, în schimbul chitanțelor ce vor emite din registru cu mătă, prevăzute cu ștampila *Curierului Judiciar*.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I

Audiența de la 24 Noembrie 1903

Președenția D-lui C. E. SCHINA, Prim-Președinte

M. Belu cu Ministerul cultelor

Apel.—Eroare comisă de tribunal asupra concluziilor puse de o parte.—Cerere de rectificare.—Respingere.—Apel în contra acestei încheieri de respingere a cererii de rectificare.—Respingerea apelului pe motiv că nu s'a făcut apel și în contra încheierii în care s'a comis eroarea.—Violare de lege.—Casare.—(Art. 327 și urm. din Pr. civilă).

Cînd un apelant, prin apelul său, deduce în judecata Curței de apel, eroarea ce ar fi comis tribunalul în privința concluziilor sale, eroare de care s'a plîns și a cerut tribunalului să o rectifice, iar Curtea de apel respinge acest mijloc de apel pe motiv că apelantul nu a făcut apel și în contra încheierii tribunalului prin care s'a comis eroarea, prin această procedură Curtea violează dispozițiile articolului 327 și urm. din Pr. civilă.

Decisiunea 505/903. — Casată, în urma recursului făcut de M. Belu, decisiunea Curței de apel din Craiova, s. I, cu No. 110/902, dată în proces cu Ministerul cultelor.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în cauză de d. consilier D. Cuculi;

Pe d-l avocat Victor Antonescu în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l avocat Cireșeanu în combateri.

Deliberînd,

Asupra mijlocului de casare invocat în următoarea coprire :

•Violarea art. 327 și urm. Pr. civ.

•Apelul fiind devolutiv, Curtea de fond era datoare a judeca din nou cauza, remediînd eroarea comisă de tribunal, căci tocmai acest singur punct a făcut obiectul apelului meu. Or, Curtea eludează în mod manifest atît textele de legi cît și principiile consacrate în contra sentinței în chestiune. Procedînd ast-fel, Curtea de apel m'a privat de la beneficiul efectelor apelului violîndu-mi atît dreptul de apărare cît și mijloacele de reformare edictate de lege.

Avînd în vedere decisiunea supusă recursului din care rezultă că Ministerul instrucțiunii publice și cultelor, Administrația casei școalelor, a depus la tribunalul Olt, spre confirmare, planul și hotărnicia moșiei sale Breheni, despre vecinătățile cu moșia Puturoasa pentru două loturi ale lui Manea Belu, recurentul de azi, și al treilea lot rezervat Statului; că, tribunalul Olt prin sentința cu No. 440/901, a confirmat în total planul și hotărnicia lucrată de inginerul G. Negrutzi în anul 1901; că, recurentul Manea Belu, văzînd că tribunalul, a comis o eroare asupra concluziunilor sale, eroare consistînd în aceea că dînsul, recurentul, a pus în vederea tribunalului, că există proces de revindicare în privința unui lot și nu se poate confirma hotărnicia în acea parte, ci numai în privința celui-l'alt lot, pe care a dat mulțumire, a cerut tribunalului prin petiția înreg. la No. 6816/902 ca în baza art. 292 Pr. civ. să rectifice această eroare materială de redacție asupra concluziunilor sale; că tribunalul, prin jurnalul cu No 2809 din 3 Aprilie 1902 de și constată eroarea, dar sub cuvînt că o asemenea eroare nu s'ar putea îndrepta printr'o simplă petițiune adresată tribunalului, ci numai pe calea apelului, a respins această cerere de rectificare; că, în această stare de lucruri, recurentul Manea Belu, a făcut apel contra sus citatei

sentințe a tribunalului Olt; că, Curtea de fond, prin decisiunea supusă azi recursului, a respins apelul ca nefondat;

Avînd în vedere că recurentul Manea Belu, a susținut dinaintea Curții de fond, că tribunalul a făcut eroare asupra concluziunilor sale prin care a dat mulțumire numai în privința celui de al treilea lot, iar nu și în privința primului lot, și a arătat că de și tribunalul a constatat această eroare prin jurnalul cu No. 2809/902, totuși n'a făcut rectificarea cerută de dînsul, iar în sprijinirea acestui mijloc de apel, recurentul Manea Belu a invocat sus zisul jurnal al Tribunalului;

Considerînd că în asemenea împrejurări, fiind constant că recurentul prin apelul său, a dedus în judecata Curței de fond, eroarea comisă de Tribunal asupra concluziunilor sale, eroare de care se plîngea și cerea să se îndrepteze, iar Curtea de fond prin decisiunea atacată, respingînd acest mijloc de apel invocat de recurent sub cuvînt că nu făcuse apel și contra sus zisei încheieri a tribunalului, prin această procedură violează dispozițiunile art. 327 și urm. din Pr. civ., din care rezultă că părțile au dreptul să deducă afacerea în întregul ei, în judecata instanței de apel;

Considerînd că, ast-fel fiind, mijlocul de casare se găsește întemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția II

Audiența de la 15 Iunie 1904

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

N. Neagu Milea cu Adolf Steinberg

Perimare.—Acțiune cambială. — Cambii investite cu toate formele legale.—Acțiune comercială.—Termen de perimare.—(Art. 903 C. com. și art. 257 Proc. civilă).

Incompetință.—Declinatoriu de competență.—Cas în care se aplică art. 108, ult. aliniat, din Proc. civilă.

1. *Cînd o acțiune a fost intentată în virtutea unor cambii, cărora nu le lipsește nici una din condițiile legale cerute pentru asemenea acte, afacerea este comercială și se perimă prin trecere de un an de la ultimul act de procedură.*

2. *Dispoziția ultimului aliniat din art. 108 din Pr. civilă, care prevede că instanța de trimitere nu va fi investită cu judecata de cît după ce hotărîrea care a încuviințat trimiterea va fi rămasă definitivă prin judecata în apel, prin neapelare sau renunțare la dreptul de apel, nu este aplicabilă de cît în cazul cînd incompetența este ridicată la prima instanță și cînd, prin urmare, hotărîrea prin care judecata și declină competența este susceptibilă de apel.*

Decisiunea 253/904. — Respins recursul făcut de N. Neagu Milea contra sentinței trib. Ilfov, secția comercială cu No. 1837/903 dată în proces cu Adolf Steinberg.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut în cauză de d-l președinte N. Mandrea;

Pe d-l avocat Demetriade în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l avocat C. Wortman în combateri;

Deliberînd,

Asupra motivelor I și III de casare :

I. •Violarea art. 270 C. com. și rea interpretare a art. 3 al. 14 273 și 895 C. com. și eroare grosieră de fapt. În adevăr tribunalul comercial Ilfov, intru cît prin jurnalul său cu No. 13797 din 6 Noembrie 1902 s'a convins din desbaterile ce au avut loc

JURISPRUDENȚĂ STRĂINĂ

CURTEA DE CASAȚIE DIN TURIN

Audiența de la 21 Ianuarie 1903

Președinția D-lui M U S S I T A, Consilier

Fundafia Pia Guardia Ostetrica ou Brambilla

Executor testamentar. — Moștenitor rezervatar. — Scutire de darea socotelor. — Inadmisibilitate. — Moștenitor nereservatar. — Admisibilitate.

Executorul testamentar nu poate fi scutit de obligația de a da socoteli, de câte-ori moștenirea se cuvine unor moștenitori rezervatari. Asemenea scutire nu poate avea loc de cît atunci cînd moștenirea este deferită unor moștenitori nereservatari.

Curtea,

Recurentul impută deciziei atacate de a nu fi recunoscut că scutirea de a da socoteli, conferită executorului testamentar, este incompatibilă cu instituția execuției testamentare, așa cum ea este reglementată de lege, această scutire fiind mai întîi contrară drepturilor moștenitorilor, și apoi naturii acestei instituții. În fine, ea ar fi contrară însuși termenilor legii.

Trebuie să observăm că, în specie, nu este vorba de moștenitorii rezervatari, cari ar putea să atace această scutire, întru cît ea ar fi de natură a le atinge reserva, ci numai de legatari universali, cari nu țin dreptul lor de la lege, ci de la testator.

Testatorul fiind liber de a dispune de patrimoniul său, în folosul legatarilor, nimic nu-l împiedică de a prevedea în testamentul său clausele ce-l convin, și aceasta în baza principiului cunoscut că cine poate mai mult, poate și mai puțin. Un singur lucru este în asemenea cas de examinat, adică: dacă clausele testamentului sunt contrare moralei publice sau legii. Or, nu se poate susține că scutirea de a da socoteli ofensează morala, din cauza delapidărilor posibile ale executorului testamentar, în dauna moștenitorilor, după cum susține recurentul, și prin urmare, din cauza tentațiunii executorului de a comite un act ilicit sau chiar delictuos. Prin asemenea raționament s'ar tăgădui principiul sacru de drept și de morală, după care, spre onoarea și demnitatea umană, răul nu este nici o dată presupus.

Obiecțiunea ar avea și mai puțină putere în cazul de față, în care testatoarea Biella, din cauza stimei și afecțiunii sale, a scutit pe executorul testamentar de obligația de a da socoteli și de a face inventar, făcându-i și un legat, spre a arăta și mai bine încrederea ce ea a avut în el. Nu se poate, de asemenea, susține că această scutire ar fi contrară drepturilor moștenitorilor, permițându-se executorului testamentar de a pune mîna asupra unor bunuri ce n'ar mai aparține testatorului; căci moștenitorul său legatarul, care s'ar teme de vre-un prejudiciu, n'ar avea de cît să renunțe la moștenire. Tot ast-fel nu este întemeiată nici obiecțiunea că scutirea de a da socoteli ar fi contrară instituției executorului testamentar, care este rînduit în interesul moștenitorilor. Această clausă de scutirea dărei socotelor nu este nici nedreaptă, nici ineficace, nici contrară dispoziției art. 908 (916 C. rom.), care impune executorului testamentar obligația de a da socoteli. Din împrejurarea că sus citatul text cuprinde obligațiile impuse executorului testamentar, nu rezultă că testatorul n'ar putea să încredințeze executorului o misiune de încredere, cu toate mărginirile ce ar crede de cuviință spre a-i înlesni acceptarea mandatului.

Pentru aceste motive, respinge recursul.

(Din Sirey, 1903. 4. p. 30)

că a fost necesitate de o expertisă pentru a se pronunța asupra semnăturii adevărate a trăgătorului, acțiunea cambială a încetat din acel moment de a mai putea produce efectele sale și urma să admită declinatoriul de competență; Or, tribunalul declarînd că în urma constatărilor făcute s'a dovedit că cambielor nu le lipsește nici una din condițiunile cerute de art. 270 C. com., comite și o eroare grosieră de fapt întru cît o asemenea dovadă nu s'a putut face tocmai din cauza neexecutării jurnalului de mai sus, și violează articolele enunțiate mai sus.

III. •Violarea art. 903 C. com. și a art. 257 Pr. civ., de oare-ce tribunalul a perimat apelul meu pentru că nu s'a executat dispozițiunile prevăzute în jurnalul No. 13797/902 de și n'am fost obligat eu apelantul să fac aceste cheltuieli ce se necesitău. Tribunalul putea să revie asupra acelor dispozițiuni, iar nu să mă perime apelul aplicîndu-mi încă art. 903 C. com., de și nu exista acțiunea cambială conform art. 270 al. 8, semnătura trăgătorului fiind contestată, declarată în falș și neresolvată de instanța apelativă. În acest cas nu trebuia să se perime apelul de cît conform art. 257 Pr. civ. prin trecere de doi ani de zile, admițînd că neîndeplinirea dispozițiunilor unui jurnal ar atrage perimarea apelului ce am făcut.

Avînd în vedere sentința supusă recursului din care se constată că recurentul, fiind condamnat de judele de ocol la plata sumei 1000 lei ce datora lui A. Steinberg în virtutea a două cambii, a făcut apel în contra cărții de judecăfă condemnătoare la tribunalul Ilfov s. III și acest trib., în urma incidentului de necompetință, ridicat de Steinberg, a constatat că afacerea este comercială și declinîndu-și competența a trimis afacerea în judecata trib. Comercial;

Că acest trib. prin jurnalul No. 13797 din 6 Noembrie 1902, a ordonat să se facă o expertisă spre a se constata dacă semnăturile lui N. Neagu Milea, puse pe cambiele în litigiu, sunt falșificate sau nu, și a scos afacerea după rol pînă la efectuarea expertisei;

Că, după trecere de un an de zile de la data acestui jurnal, A. Steinberg a cerut perimarea apelului și la ziua fixată pentru judecarea cererei de perimare, recurentul a ridicat incidentul că afacerea este civilă, de oare-ce semnătura fiind declarată în falș, cambia rămîne un act civil și deci trebuia să treacă 2 ani spre a se perima apelul;

Considerînd că trib., prin sentința supusă recursului, motivează că acțiunea fiind intentată pe temeiul a 2 cambii în regulă, este comercială și de oare-ce a trecut un an de zile de la ultimul act de procedură în acest proces, declară perimat apelul, în virtutea art. 257 Pr. civ. combinat cu art. 903 C. com.;

Considerînd că întru cît acțiunea a fost intentată în virtutea unor cambii, cărora nu le lipsește nici una din condițiunile legale cerute pentru asemenea acte, după cum s'a stabilit de prima instanță, afacerea este comercială și prin urmare cu drept cuvînt trib. a făcut aplicarea legii comerciale în judecarea cererei de perimare;

Asupra motivului II:

II. •Violarea art. 108 alin. final din Pr. civ., de oare ce tribunalul comercial Ilfov s'a investit cu judecata acestui apel fără să fi examinat în prealabil dacă sentința tribunalului Ilfov, secția III-a prin care s'a admis declinatoriul de competență propus de intimat, a rămas sau nu definitivă prin nefacere de recurs.

Considerînd că dispoziția art. 108 ult. al. Pr. civ., care prevede că instanța de trimitere nu va fi investită cu judecata de cît după ce hotărîrea care a încuviințat trimiterea va fi rămasă definitivă prin judecata în apel, prin neapelare sau renunțare la dreptul de apel, nu este aplicabilă de cît în cazul cînd incompetința este ridicată la prima instanță și cînd prin urmare hotărîrea prin care judecata își declină competența este susceptibilă de apel;

Considerînd că în speță incompetința trib. civil fiind ridicată în instanța de apel, hotărîrea acestei instanțe prin care se admite declinatoriul de competență nu mai poate fi supusă apelului și prin urmare tribunalul Comercial de trimitere a fost investit cu judecarea apelului din momentul pronunțării sentinței de trimitere;

Că deci și acest motiv este nefondat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

Observație. — Executorul testamentar, care a fost investit cu posesiunea mobilelor (1), este obligat, ca ori-ce mandatar în genere, (art. 1541), la încetarea posesiunii sale, a da socoteală moștenitorilor, sau legatarilor universalii, sau curatorului, în caz de vacanță a moștenirii, despre întreaga sa gestiune, dovedind cu acte justificative ceea-ce a primit și a cheltuit.

Chestiunea de a se ști dacă executorul testamentar poate, sau nu, fi scutit de această obligație este controversată.

În caz cînd există moștenitori rezervari, toți autorii sunt de acord spre a decide că scutirea de darea socotelor nu poate să aibă loc, pentru că acești moștenitori ar fi puși în imposibilitate de a vedea dacă legatele sunt excesive, adică: dacă ele întrec, sau nu, partea disponibilă (2).

Cît pentru cazul în care n'ar exista moștenitori rezervari, o parte din doctrină și mai cu seamă jurisprudența, între care și decizia Curții de casație din Turin ce publicăm astăzi, consideră ca ilicită clauza prin care executorul testamentar este scutit de obligația de a da seamă de gestiunea sa. „Considerând, dice Trib. de Ilfov, că dispozițiunea testatorului, prin care executorul testamentar este scutit de darea socotelor ne fiind nici contra ordinii publice, nici contra bunelor moravuri, cată a fi respectată; cu atît mai mult cu cît testatorul, care putea lega executorului testamentar reliquatul gestiunii sale, poate de sigur să facă mai puțin, adică, să-l scutească de a da conturi, afară numai cînd ar exista dol vădit din partea-î, (3).

Nu putem admite acest mod de a vedea. Testatorul putea, ce e dreptul, în lipsa de rezervari să lase averea sa executorului testamentar, însă fiind-că el a lăsat-o moștenitorilor sau legatarilor săi, dreptul lor de proprietate nu poate fi în mod arbitrar împedat prin scutirea executorului testamentar de a da seamă de gestiunea sa, cu atît mai mult cu cît acest mandatar a fost rinduit tocmai în interesul legatarilor, și interesul lor se opune ca gestiunea lui să fie scutită de ori-ce responsabilitate. Socoteala fiind baza ori-cărei gestiuni străine, scutirea de a da seamă trebuie să fie lipsită de ori-ce efecte, pentru-că asemenea clausă este contrară ordinii publice și bunelor

moravuri (4). Art. 2220 din Codul german este formal în această privință.

În baza acestor principii știm, cu toată controversa ce există și în această privință, că nici tutorul nu poate fi scutit de obligația de a da seamă (5). „Cînd tatăl nevirstnicului, dice art. 37, partea III, capitolul 21 din Codul Caragea, va orîndui anume îndată ca epitropul să nu dea socoteală nici în vremea epitropiei, nici după sfîrșitul ei, să nu se asculte, ci epitropul să-și dea negreșit socoteală“ (6).

Concluziunea noastră este: Nu putem admite soluția dată de Curtea de casație din Turin. În adevăr, fie că există, fie că nu există moștenitori rezervari, executorul testamentar, trebuie, ca ori-ce administrator a unei averi străine, să dea în toate casurile seamă de gestiunea sa.

D. Alexandresco

INFORMAȚIUNI

Anunțăm cu plăcere că partea a II-a din volumul al VIII-lea al *Dreptului civil român, explicat și comentat de Directorul nostru, D-l D. Alexandresco, este gata și s'a dat la broșat. Materia vînzării este una din cele mai importante și mai practice, și comentariile Directorului nostru vor aduce, de bună seamă, un adevărat serviciu în această privință.*

S'a tipărit și a doua coală din vol. IX (contractul de schimb). Restul acestui volum va fi consacrat contractului de locațiune, și va eși la finele anului 1905.

Rugăm pe amicii noștri amatori a'și procura p. II-a vol. VIII ce va fi broșat gata pe ziua de 9 Noembrie a. c., să adreseze de pe acum comanda d-lor, direct d-lui *Codreanu, la Redacția acestui ziar, pentru a fi satisfăcuți de urgență. Prețul 7 lei plus porto.*

D-l Codreanu servește la cerere și cele-lalte volume ale d-lui Alexandresco, cum și ori ce cărți de Drept, romîne sau străine.

și Douai, Sirey, 65. 2. 285. Répert. Dalloz, *Supplément, Disp. entre vifs et test.*, p. 262, nota 1. D. P. 46. 2. 155. Aubry et Rau, VII, § 711, p. 457. Planiol, III, 2833, p. 816 (ed. a 2-a). Arntz, II, 2133. Acolas, II, p. 579, 580. Duranton, IX, 406. Troplong, *Don. et testaments*, III, 2028.

(4) Veți în acest din urmă sens, singurul juridic după părerea noastră: Laurent, XIV, 386. Demolombe, XXII, 119. Thiry, II, 463. Baudry Lacantinerie, I, 631. Baudry et Colin, *Don. et testaments*, II, 2671. Mourlon, II, 871. Marcadé, IV, 158. Massé-Vergé, II, p. 253, nota 9. Demante et Colmet de Santerre, IV, 176 bis XI. Grenier, *Don. et testaments*, III, 337, p. 28 (ed. Bayle-Mouillard, din 1847). Vazeille, *op. și loco supra cit.* T. Huc, IX, 364. Nacu, II, p. 384, No. 285. Petrescu, *Testamentele*, p. 702. Veți asupra acestei controverse, t. IV a Comentariilor noastre, pag. 629 urm.

(5) Vezi t. II al Coment. noastre, p. 225, text și nota 2, și la autoritățile citate acolo, adde: Planiol I, 2505 (ed. a 2-a).

(6) Codul italian are o dispoziție identică: „Qualunque esenzione dall'obbligo di rendere il conto definitivo o di presentare gli stati annuali è di nessuno effetto“ (art. 304).—Veți însă art. 314 și 315 din Codul Calimach (238 C. austriac), care permit atît testatorului cît și comisiilor epitropicești de a scoate într-o limită oare-care pe epitrop de sub îndatorirea dărei socotelor. Art. 264, § 2 din Codul cantonului Vaud permite, de asemenea, judecătorului de pace de a scuti pe epitrop, pentru un period de 3 ani, de darea socotelor anuale, atunci cînd tutela este de mică însemnătate.

(1) Executorul care nu are sezina, nu dă, în principiu, nici-o socoteală, fiind-că el nu are nici-o gestiune de îndeplinit. Cpr. Arntz, II, 2132. Thiry, II, 463, *in fine*. Laurent, XIV, 385. Demolombe, XXII, 59, 102, 112. T. Huc, VI, 364. — Prin excepție însă, executorul testamentar, chiar neinvestit cu sezina, va da socoteli de câte-orî el ar fi primit bani spre a îngriji de sufletul defunctului, sau spre a-i ridica un monument. Cpr. T. Huc, VI, *loco cit.*, 364, p. 463.

(2) Cpr. Vazeille, *Successions, donations et testaments*, III, p. 103 urm., No. 14 (ed. din 1837).

(3) *Dreptul* din 1892, No. 59, p. 472. În acelaș sens: C. Nimes

STUDII DE PROCEDURĂ CIVILĂ

Execuția silită asupra nemiscătoarelor de

N. LUCA

Licențiat în drept, fost magistrat, avocat

Acest studiu format în 8° va cuprinde 600 pagini, conținând explicarea următoarelor materii :

Istoric. Modul cum sunt considerate actele de urmărire și consecințele ce decurg.

Spiritul vechilor legislațiuni se opunea la urmărirea silită asupra imobilelor. Azi această rațiune a dispărut.—Scurtă privire asupra vechei legislațiuni franceze.—Vechiul nostru drept.—Principiul modern pus în art. 1718 C. civ. se aplică în întregime în ce privește mobilele și imobilele.—Nașterea noului nostru Cod de procedură civilă.—Importanța jurisprudenței.—Greutatea fixării regulilor de procedură a urmăririi silită imobiliare.—Se pot urmări imobilele, ori-care ar fi valoarea creanței, făcându-se aceleași forme de procedură.—Natura actelor de urmărire silită imobiliară.—Actele de urmărire sunt acte de administrațiune.—Actele de urmărire incetează de a fi acte de simplă administrație îndată ce se ivesc incidente și contestații.—Părerea lui Glasson.—Consecințele ce decurg din principiul că actele de urmărire sunt acte de administrație: a) în privința minorilor; b) actele de procedură ale urmăririi nu se pot perima; c) soțul dotal are calitate de a face urmărire imobiliară.

Bunuri care pot fi urmărite.

Apropiere între dispozițiunile Codului civil și ale Procedurei civile relative la exproprierea silită a imobilelor.—Imobilele prin natura lor.—Construcțiunii pe loc străin, de usufructuar, de un chiriaș.—Superficia.—Imobilele prin destinație.—Imobilele prin obiectul la care se aplică: acțiunile imobiliare, usufruct, embatic, servituți, mine, cariere.—Caracterul indemnisației provenite din contractul de asigurare.

Impedicii la urmărirea imobilelor.

Imobile care fac parte din domeniul public; imobile aparținând Statului, unei țări străine, județului, comunei, stabilimentelor de bine-faceri, căilor ferate, morminte.—Imobile dotale.—Diferite cazuri de impedicii prevăzute de Codul civil; pentru datoriile fiscale; daune.—Imobile rurale.—Starea de indivisiune, motivele dispozițiilor articolelor 1825 C. c. și 494 Pr. c., principiul este aplicabil la ori-ce stare de indivisiune, sensul frazei «*punere în vânzare*», impedirea provenită din indivisiune nu e absolută, sensul cuvintelor «*certă și lichidă*», neobservarea principiilor art. 494 atrage nulitatea urmăririi, aplicația art. 728 C. c.—Impedicii prevăzute de art. 495 Pr. civ., adică la care tribunalul se face urmărire; Art. 1830 Cod c. privita corespunzător art. 495 Pr. civ.—Impedicii relative la averea minorilor, prevăzute de art. 1836 și 1827 C. civ.—Impedicii isvorite din dispozițiile art. 1828 C. c.;—Cine trebuie să facă dovada suficienței sau nesuficienței imobilului ipotecat, controversă, ipoteca admisă de noi, în ce constă dovada cerută de acest articol;—Art. 1828 nu se aplică cind e vorba de o avere mobilă; dispozițiile articolului 1828 sunt fixate pentru debitor.—Impedicii provenite din dispozițiile art. 1831.

Creanțe în baza cărora se poate face urmărirea.

Urmărirea imobiliară urmează regulile generale ale execuției silită.—Art. 1832 C. c. și 378 Pr. c.;—Condițiile ce trebuie să intrunească creanța spre a se putea în baza ei adjudeca un imobil: să fie certă, lichidă și exigibilă; jurisprudență; nepotriviri între art. 1832 C. civ și 378 Pr. c.; opinia admisă de noi.—Explicația art. 1835 C. c.—Explicația art. 1833 C. c., controversă, părerea admisă de noi; consecințele ce trage Baudry-Lacantinerie, P. de Loynes, din principiile admise; modul cum vede Guillaouard cesiunea; părerea lui Glasson; cum trebuie privită cesiunea la noi; art. 398 Pr. c.—Ce titlu trebuie să producă creditorul care lucrează conform art. 974 Pr. c.

Formele de procedură ale urmăririi. Inceputul urmăririi.

Concepțiunea organizării instanței de urmărire nu e uniformă în diferitele legislații.—Comandamentul, art. 496 Pr. civ., ce este comandamentul, inovația legiuitorului din 1900, ordinul de începerea urmăririi trebuie dat de completul tribunalului, comandamentul trebuie făcut debitorului și deținătorului, cazul cind imobilul este parafernal, dotal, al unor incapabili.—Art. 497 Pr. c., unde trebuie predat comandamentul, comandamentul trebuie să fie făcut în dublu, ce trebuie să conție comandamentul, comandamentul trebuie transcris.—Art. 498 Pr. c.—Art. 499 Pr. c.—Art. 500 Pr. c.—Ce act de procedură întrerupe curgerea celor 6 luni.—Art. 501.—Explicarea art. 502 Pr. c. și 1831 C. c., dovada venitului suficient se poate face prin toate mijloacele de drept comun, sensul cuvintelor: «*delegarea venitului*».

Proces-verbal de situație. Afște și publicațiuni.

Actele de procedură ce trebuiesc făcute înainte de vânzare.—Proces-verbal de situație, cind, de cine, unde, după cererea cui și ce cuprinde acest proces-verbal.—Lista de sarcini.—Afște și publicații, ce sunt, cine le face și ce trebuie să cuprindă.—Art. 506 Pr. c.—Mijloacele de publicitate generale ale urmăririi.—Art. 507 Pr. c.—Art. 508.—Mijloace speciale de publicitate, Art. 509 Pr. c.—Art. 511 Pr. c.—Modul predării publicațiilor.—Art. 510 Pr. c.—Art. 512 Pr. c.—Art. 513 Pr. c.—Art. 506 bis. Tabloul de ordinea creditorilor privit dintr'un întreit punct de vedere,

Efectele urmăririi bunurilor imobile.

Restricțiunii asupra dreptului de proprietate și asupra puterii de administrare a urmăritului.—Art. 514 Pr. c.—Urmărirea nu ridică dreptul de proprietate; sensul cuvintului înstreinare; este dreptul creditorului urmăritor, un drept real? Valabilitatea înstreinărilor transcrise după comandament; cine poate invoca nulitatea.—Art. 515 Pr. c.—Ratificarea înstrăinării, natura consemnării.—Art. 516 Pr. c.—Inchirierii anterioare și posteroare transcrierii comandamentului, toate modalitățile ce comport.

Păstrarea bunurilor nemișcătoare urmărite.

Obiectul acestei secțiuni.—Art. 517 Pr. c.—Este urmăritul sequestru judiciar, cum e în dreptul francez și genevez? Consecințe ale calității sale.—Art. 518 Pr. c.—Cine poate cere și cine poate fi numit conservator, caracterul atribuțiilor sale, cui aparțin fructele civile și industriale.—Art. 519 Pr. c.—Ce fel de acte face conservatorul.—Art. 520 Pr. c.—Art. 521 Pr. c.—Art. 522 Pr. c.

Concursul mai multor urmăririi imobiliare.

Cine sunt creditorii intervenienți într-o urmărire? — Art. 523 Pr. c.—Sistemul procedurii noastre, consecințe natura conexării.—Art. 524 Pr. c.

Opozițiuni și cereri incidente la o urmărire de bunuri imobiliare.

Ce e ordinea publică, la *«clause de voie parée»*, criteriul nulităților, cum privește Glasson nulitățile, teoria lui Bellot, textele noastre relative la nulități, nulitățile prevăzute de lege, virtuale, de ordine publică, de interes privat, substanțiale, accesorii; art. 525 Pr. c. nulitate de fond, de formă, natura fie-căreia. — Cînd se pot invoca, Art. 111 și 111 bis Pr. c.; Ce devine dreptul nevalorat pe calea nulităților: imobilul dotal, rural.—Art. 526 Pr. c. Forma contestațiilor.—Art. 527 Pr. c. — Art. 529 Pr. c.

Amînarea adjudecăției.

Art. 530 Pr. c.—Contestații cari au obiect anularea titlului, discuție asupra competenței; cînd se revendică imobilul.—Art. 533 Pr. c. —Consecințele judecării contestației.—Art. 534 Pr. c.—Alte cazuri de amînare, cine poate cere amînarea? Se aplică art. 254 Pr. c. în această materie? —Art. 535 Pr. c.—Modalitățile și natura termenului prevăzut de acest articol.

Licitația și adjudecarea bunurilor nemișcătoare urmărite.

Art. 536.—Art. 537.—Art. 538.—Art. 539.—Art. 540.—Art. 542 Pr. c.—Solvabilitatea și capacitatea concurenților și diferitele modalități prevăzute de aceste articole.—Art. 543.—Art. 544 Pr. c.—Ce poate face tribunalul cînd nu se presint concurenți, și cînd se presint; adjudecarea se face după ce discută părțile.—Art. 545.—Art. 546 Pr. c.—Termenul de 8 zile al supralicității, natura lui, caracterul procesului-verbal încheiat de tribunal.—Art. 547 Pr. c.—Care poate fi prețul supralicității.—Art. 548.—Art. 549 Pr. c.—Cine poate stăru în vânzare.—Art. 550 Pr. c.—Substituțiune de adjudecatar, *déclaration de command*.

Consemnarea prețului adjudecării.

Art. 551. Caracterul termenului de o lună în care trebuie depus prețul; se poate depune sub condițiune? Art. 552 Pr. c.—Prețul depus în creanțe, ce intră în complectarea prețului? se poate depune creanța altui creditor? contestații la preț, prețul depus în ziua adjudecării în compt.—Natura dreptului adjudecatarului. Art. 553 Pr. c.—Vânzarea în compt. Art. 554. Art. 555. Art. 556. Art. 557 Pr. c.—Caracterul condamnării la diferență.

Actele de adjudecare și recursul contra lor.

Art. 558 P. c.—Caracterul ordonanței de adjudecare, trebuie transcrisă? Art. 559 P. c.—Termenul de recurs, procedura recursului. Art. 560. Art. 561 Pr. c.—Recursul contra ordonanțelor de adjudecare relative la eșire din indivisiune, minori, faliment. Ordonanța de adjudecare este o hotărîre judecătorească. Nu se poate anula pe cale principală pentru vicii de procedură. Art. 562 P. c.—Casurile de casare. Art. 563. Art. 564 P. c.

Efectele adjudecării.

Art. 565 Pr. c.—Adjudecatarul este cumpărător, urmăritul vânzător. Conștiințe: predarea imobilului; cui se cuvine fructele; daune; răspundere de evicțiune; pe cine privește risourile; exercițiul acțiunii în revendicare, posesorie. Ce devine usufructul, servitutea, embaticul? Ordonanța purjează imobilul de privilegiu și ipotecă. Sistemul procedurii geneveze, sistemul legiuitorului nostru. Art. 566 Pr. c.—Ce devin contractele de închiriere. Art. 567 Pr. c.—De cînd are adjudecatarul propprietatea, de cînd posesia; cui se cuvin fructele în timpul dintre depunerea prețului și ordonanța definitivă. Caracterul transcripției ordonanței. Art. 568 Pr. c.—Caracterul prescripțiunii prevăzută de acest articol.

Tabloul de distribuția prețului.

Art. 574, 578, 579 Pr. c.—Natura cheltuielilor de judecată; natura cheltuielilor de administrație a falimentului și cota de 40/0; privilegiul conservatorului. Art. 580 Pr. c.—Se poate discuta pe cale de tabloă validitatea titlurilor? Art. 581 Pr. c.—Rangul dobinzilor ipotecare. Art. 582, 583, 585, 586, 587, 589, 590, 591, 592, 593 Pr. c.

După tabla de materii ce publicăm mai sus, se poate vedea cît de practică și folositoare va fi această operă de consultat pentru toți cei interesați: avocați, magistrați sau particulari.

Prețul cu care se va pune în vânzare acest volum — din care pînă acum s'au tipărit 24 coale — va fi de lei 6.

Cititorii «Curierului Judiciar», în a cărui editură apare această lucrare meritorie și de un interes netăgăduit, vor putea să și procure acest volum numai cu 5 lei, dacă vor expedia această sumă prin mandat postal direct la Redacția ziarului «Curierul Judiciar», București, mai înainte de 10 Decembrie, a. c. cînd lucrarea va fi complet imprimată.